

PÉNTEK ESTI HÁZ

1984. május 11. péntek 21.30. Elhatároztuk, hogy utánajárunk, mivel ütök agyon az időt a kolisok ilyenkor, vizsgaidőszak előtt egy héttel.

Az első egy harmadik emeleti szoba: az asztalon csendélet kolbászhejjal. A négy lakóból egyetlen egy van csak itthon: németet "tanul", azaz apró betűkkel német szöveget ír egy apró papirfecnire. Feltehetően alapjában véve békés szándékú fegyverkezés tanúi vagyunk.

- Gratulálunk. Te vagy az első ember, aki tanulással tölti az idejét.

- Te, ilyen időben mit csinálhat az ember? Kint valóban csúnya, nyálfás, "taknyos" idő van. - Képzeld el, ha holnap jó idő lesz, kinek lesz ereje tanulni?

Eyomós érv, be kell látnunk.

Másik szoba ugyanezen a szinten. Lakói ötödévesek, egyik Bánfai Zsolt, lapunk volt felelős szerkesztője, de ő megtagadta a nyilatkozást.

Harmadik szoba. Kopogtatunk, benyitunk. Egy srác fogad, fürdőköpenyben. Szobatársnőjén még az sincs. /Csak egy kockás plédet húz magára./ Bocsi! Gyorsan távozzunk.

Első szoba. F. asztala tele jegyzetekkel, könyvekkel, ő maga a fiókjában kutat.

- Hogy mit csinállok ma este? - az orrunk alá tart egy teleírt spirálrúzetet. - Ezt a hidraulikát akarom átmásolni. Tudod, nem nagyon jártam be előadásokra.

- S különben mit csinálnék egy átlagos péntek este?

- Hát aludnék!

Berobog H.

- Nem érdekel meló?

- Mennyi?

- 60 Ft óránként. Kertészs.

F. egy pillanatig gondolkodik, aztán rávágja:

- Nem. Tanulok.

- És hol van Zoli?

- Iszik. A vegyész koliban.

Első emelet. Kopogtatunk. Amint meglát minket, lehevrad az ajtót nyitó fiú arcáról a széles mosoly. Látszik rajta, nem ránk számított.

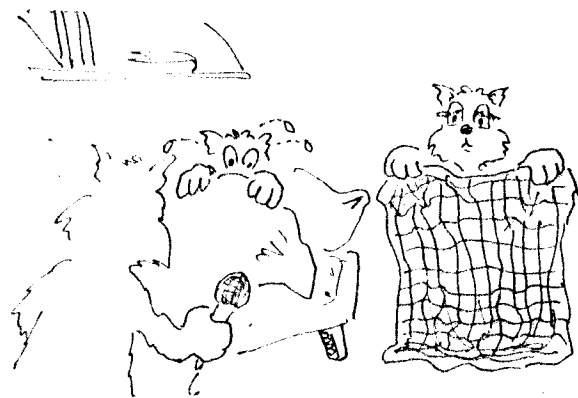
- Mit csinállok péntek este? Láthatod! Kedden lesz feladatbeadási határidő. Íróasztalán rengeteg A3 lap - valami szervezési feladatot bütyköl. Kopogtatás szakítja félbe beszélgetésünket. A srác szinte repül ajtót nyitni. Szóke hölgy lép be.

- Hát mi már megyünk is. Elnézést a zavarásért. Szia.

Tanuló. Két rajztáblánál rajzolnak, a sarokban összetolt íróasztaloknál néhány ötödéves. Konzíliumot tartanak a Réba motor rajzai fölött.

G. dönt: a generátor felerősítéce rossz! Elő a tintaradírt. D. méltatlankodva megszólal:

- De tegnap egész éjjel est rajzoltam. Most meg jössz G. és kiradíroztatod az egészet!

S. Imi, aki a pauszt feszíti, megszólal:

- Tudod mit, D.? Ird oda, hogy a generátor súlya tart a zérushoz, és akkor nem lesz szükség felerősítésre!

Vissza az első emeletre. Több ajtónál próbálkozunk, sikertelenül. Végre valahol halk szabad felel kopogtatásunkra. Pizzamakabátos alsónadrágos srác fogad, a tükör előtt fésülködik.

- Éppen most fürödtem. Holnap korán megy a vonatom.

- Máskor mivel töltöm a péntek estéimet? Általában E-be megyek a barátnőmmel.

Rövid sétánk tapasztalatait összegezve kijelenthetjük: a Landler Kollégium lakói pénteken este általában fürödnek, aludnának, jegyzetet másolnának, fésülködnek, puskát írnak, nem nyilatkoznak, házi feladatot írnak, valamint esznek, isznak és így tovább.

Petykó Csilla
Hanner Csaba

KV jelenti

Az egyetemi küldöttgyűlés május 9-én az Egyetemi Kisz Bizottság tagjaivá választotta: titkárrá Kiss Pétert

Hajós Róbertet /ált. helyettes/
Sándor Zoltánt /szervező/
Boros Andrászt /agit. prop/
Csekő Gábort /külső fel./
dr. Percz Lászlót /kultúr./
Zepkó Ferencet /tanulmányi/
Szalay Tibort /érdekvédelem/
Poles Jánost /sport/
Horváth Lászlót/kollégiumok/

kari

titkárok Bodó Tibor /építő/
Veress János /vegyész/
Mernyei Ferenc /villamos/
Boór Ferenc /gépész/
Stukovszky Zsolt /közlekedés/
és az Építész Kar megbízottja

a Dolgozói KISZ alapszervezet

titkára Vajda István

KB jelenti

10 VAGY 12 HÓNAP ?

Sajnos csak 10 hónap. A rendelkezések szerint kollégiumi elhelyezést tanulmányi és vizsgaidőszakra biztosítanak számunkra. Nyáron a kollégiumot az egyetem használja. Elhelyezi a termelési gyakorlaton résztvevő hallgatókat, külföldi cserecsoportokat, kis létszámban az egyetemi KISZnek biztosít férőhelyeket, a fennmaradó helyeket az Expresszen keresztül hasznosítja. A felsorolásból kimaradtak a kollégisták. E mögött gazdasági érdekek húzódnak meg. Az így befolyt összeget a kollégiumok felújítására, karbantartására fordítja az egyetem.

Van-e lehetőség nyáron is a kollégiumban lakni?

Aki átutazóként vagy ügyeit intézve egy-két napot kíván eltölteni Budapesten, annak minden bizonnyal tudunk szállást biztosítani. Az engedélyt a kollégium igazgatója illetve diákbizottsága adhatja meg, ha éppen akkor van üres hely. Egyéni elbírálás alapján a kar dékánja adhat engedélyt a nyári bentlakásra. Az a kollégista, aki nyáron a kollégiumban szeretne lakni, írásos kérvényét május 30-ig adja be a kollégium igazgatójához. Az bizonyos, hogy a jogosabb kérvények /tanulmányi elfoglaltság, családi gondok/ kedvező elbírálást

kapnak. A később beérkező kérvények elfogadására nagyon kicsi az esély.

Mészáros László

A fenti tájékoztatásból is kitűnik, hogy a nyári kollégiumi férőhelyek elosztásánál mindenki gondolkodik, csak éppen a diákokra nem. A kollégiumi szabályzatban benne van, hogy csak tíz hónapra szól a felvétel. Felmerül a kérdés, hogy miért. Miért kell külön kérvényt beadni, ha történetesen Budapesten szeretnénk maradni nyáron. Minden évben vannak olyan hallgatók, akik igényelnék a nyári szállást. Elhiszem, hogy jól jön a nyári bevétel, de elvégre az Egyetem a diákokért van / első-sorban /.

-én-

MÉG MINDIG KOLLÉGIUM

Az új ösztöndíjrendszer bevezetésével differenciáltan változtak a kollégiumi térítési díjak.

A Közvár 8. számában olvashattuk az Egyetem és az Express kapcsolatáról. Ebből megtudhattuk, mennyit fizet az Express az Egyetemnek a nyári szállásokért. Annak alapján állapítja meg a díjakat, hogy mennyiért tudja kiadni a szobákat.

Nos, a kollégiumi térítési díjak és az Express díjak között - cnyhén szólva - van egy kis különbség / az arányokat illetően /. Ezzel nem azt akarom mondani, hogy a kollégiumi térítési díjakat az Express díjak arányában kellene megállapítani, de nem ártana, ha legalább közelítenének egymáshoz.

-én-

Mg meló

A Gazdaságok igényei és a Kar lehetőségeinek egyeztetése alapján aláírásra készek az őszi mezőgazdasági munkára vonatkozó szerződések. Ezek szerint a tervezett beosztás a következő: szept. 16-21. Bugac II. évfolyam szept. 23-28. Bugac IV. évf., II. évf. hajós szept. 30-okt. 5. Lakitelek I. évf. szept. 30-okt. 5. Tiszakécske III.é., I.évf. hajós A végzős évfolyamok /V.évf és III.évf. hajós/ munkában való részvételét továbbra sem tervezik.

MI LESZ VELED OLIMPIA ?

Már április eleje óta, mikoris a szovjet olimpiai bizottság kérte a NOB végrehajtó bizottságának összehívását, a Los Angeles-i XXIII. Nyári Olimpiai Játékok megoldatlan problémáival kapcsolatban, a levegőben úszott a kérdés, csonka olimpia lesz-e a '84-es?

Nézzük sorra az eseményeket a mai napig, május 10-ig. Mikor is kezdődtek a problémák? Először arra figyeltem fel, hogy tavaly az olimpia városában rendezett junior öttusa világbajnokságon a szovjet sportolók nem vettek részt. Aztán tavaly ősszel a Szovjet Olimpiai Bizottság vezetője járt a rendezvény színhelyén, s ekkor már elhangoztak az első, elhelyezéssel, s a sportolók személyes biztonságának garantálásával kapcsolatos aggodalmak. Ezután kis hírek jelezték, valami van a levegőben. Az amerikai hatóságok nem adtak vízumot a SZU olimpiai attaséjának, az AEROFLOT gépeinek leszállási engedélyével is gondok voltak /az AEROFLOT gépei jelenleg rendszeres légi forgalomban nem landolhatnak az USA repülőterein./ Az április eleji felhívás mindezen problémák mellett közölte: a moszkvai Amerikai Nagykövetség kérte, hogy a szovjet sportolók vízumkérelmét hozzá juttassák el. A szovjet felhíváshoz emután hamarosan csatlakozott az NDK, Lengyelország, Csehszlovákia, Bulgária és Magyarország olimpiai bizottsága. Április 24-én Lausanneban sorra került a NOB főtitkára s helyettesei, valamint a SZU olimpiai bizottságának vezetője és a LOOAC /olimpiai szervezőbizottság/ vezetője részvételével egy konzultációra, mely során a Nemzetközi Olimpiai Bizottság elfogadta a szovjet közlemény észrevételeit, s mely után mind a LOOAC vezetője, mind a szovjet OB elnöke óvatos optimizmussal beszélt a kilátásokról, a problémákat mindketten megoldhatónak vélték, és a szovjet sportvezető leszögezte: A SZU nem akar revansot venni a moszkvai olimpia emlékezetes amerikai bojkottjáért, részt kíván venni a nyári olimpián. Fellélegeztünk, úgy látszott, a felhők vékonyodnak az olimpia felett. S e bizakodást pár apró esemény megerősítette: az Egyesült Államok az Olimpiai Charta szellemének megfelelően a nemzeti olimpiai bizottságok akkreditálásáról szóló döntését egyben a sportolók vízumának fogadta el. A nemzetközi sportújságíró szervezet május eleji párizsi ülésén az olimpia sajtófőnök-helyettese így fejezte be az értekezletet: Doszvidanyija in Los Angeles! /Népsport, V. 6./ Ezek után a keddi esti információ mellbevágó volt:

a SZU olimpiai bizottsága úgy döntött, hogy az olimpia városában fennálló viszonyok miatt nem vesznek részt a XXIII. olimpián, mivel "szereplésük egyet jelentene az amerikai hatóságok és a játékok szervezői azon cselekedeteinek jóváhagyásával, melyek ellentétesek az olimpiai mozgalom elveivel. Ezen álláspontot magáévá tette egy nap késéssel a bolgár majd az NDK olimpiai bizottság is.

Mik is ezek a fennálló viszonyok? Tény, hogy az USA-ban működő emigráns szervezetek és szélsőjobboldali csoportok mindent megtesznek azért, hogy az olimpia idején a szocialista országok sportolóját zaklassák, illetve diszidálásra bírassák. Egyes csoportok pedig már eleve a részvételt is meg kívánják akadályozni. Az amerikai kormányzat e tevékenységet nem korlátozta, a csoportokat - az Olimpiai Charta szellemével ellentétesen - nem tiltotta be, sőt egyes megnyilatkozásaival, például a "rab nemzetek heté"-nek megrendezésével bátorította is e hangadókat.

Kölyökkorom nagy élménye volt, mikor 1972-ben, egy szeptemberi vasárnap délelőtt, Hagedüs Csaba aranyérmes évi birkózását láttam a tévében. Montreal idején egy hét "aranytalansága" után hatalmasat üvöltöttem éjjel fél négykor, mikor kiírták a táblára Magyar Zoli első-séget jelentő pontszámát. Sokáig emlékezni fogok Moszkva napjaira is, mikor a viharban hánykódó balatoni katamaránon a kapitány jóvoltából a fedélzeti hangszórón át tudtam meg Varga Károly nem remélt aranyérmének híretét. Vajon '84-ről mit fog majd megőrizni emlékezetem?

S a sportolók vajon mit érezhetnek? A tavalyi tornász VB sokáig emlékezetes produkcióit bemutató szovjet sportolói, akik, hisz a torna tisztavirág-életű dicsőséget hozó sportág, talán soha nem mondhatják el magukról, hogy olimpián érmet szereztek. Mi játszódik vajon le a múlt heti spanyolországi súlyemelő EB gígszi teljesítményt nyújtó bolgár és szovjet királyaiban. A sok kíneserv, a gyakran évtizedes munka válik most értéktelenné, de legalábbis célját veszítette. Mi, nézők, kellenes két héttel leszünk csak esetleg szegényebbek, de ők az egész életüket erre tették fel.

Az biztos, hogy a szocialista országok egy részének távolmaradása az olimpiai mozgalomnak igen csak kárára válik, a négy éven belül második csonka olimpia a mozgalom egyértelmű valóságára utal, a sport a politika arnyékában már csak sodródó szerepet játszik. -Gáldi György-

TUDÓSPORTRÉK

- Biztosan olvassa tanár úr a Köz hírt. Szoktak benne megjelenni Tudósportrék. Egy ilyen szeretnék készíteni Önnel.
- Nem vagyok én tudós.
- Azért hadd csináljam meg. Mióta tanít itt az egyetemen?
- 1952 óta.
- Hallottam, volt az egyetem mellett másodállása is. Például az Autóipari Trösztnél igazgató.
- Ennél egy kicsivel bonyolultabb a kérdés. 1956. januárja óta mindig két állásom van, mind a mai napig, és ez felváltva hol az iparban, hol az egyetemen. Volt olyan időszak, mikor itt voltam főállásban és az iparban másodállásban, vagy fordítva. Még hozzá egész pontosan 1956-63 az Ikarusznál másodállásban dolgoztam tervezőmérnökként, azután főstatikusként. '63-ban kineveztek az Ikarusban főkonstruktőrnek, ekkor az egyetemen lettem másodállású docens. '64-től elvittek az Autó-és Traktoripari Tröszthez. Először tárlati főosztályvezető, később műszaki igazgatónak és egészen '68-ig itt maradtam. Azóta az egyetemen vagyok főállású tanár és az Ikarusznál másodállásban műszaki-gazdasági tanácsadó.
- Tudtommal tanár úr az egyetlen akadémikus a karon. Hogyan vált azzá?
- Úgy, hogy megválasztottak.
- És mikor?
- 1982-ben.
- Barátai vannak?
- Persze. Az egyetemen is vannak barátaim, de személyes barátaim nem itt dolgoznak, hanem különböző helyeken. Általában ők is mérnökök, tehát volt évfolyamtársaimból adódnak.
- Ellenségei?
- Biztosan vannak, kinek nincsenek.
- Gyermekei vannak, ha jól tudom, kettő.
- Van egy lányom, ő már férjhez ment. Sőt, unokám is van, és egy fiam, aki első éves gépész hallgató.
- Mi a hobbija? Mivel szeret foglalkozni szabad idejében?
- Hát ez nehéz kérdés. Először is a legfőbb hobbim a munka. Én minden munkát hobbiból csinállok. Legyen az előadás, kutatás, cikkírás, jegyzetírás, mert csak így lehet dolgozni. Heti 60 órát másképp nem lehet kibírni. De szeretek emellett olvasni is, főleg nyelvészeti könyveket. Szépirodalmat, ezt az utóbbi időben kevésbé. A régészetet is

Dr. Michelberger Pál

- figyelemmel kísérem. Van kertem, fűvet ápolok. Akad még mit tenni.
- Említette tanár úr, hogy cikkeket is ír. Tudományos lapoknak?
- Zömét a Periodica Politechnikába a Járművek és Mezőgazdasági Gépekbe, és más egyéb külföldi tudományos lapokba. Mivel a szakma olyan, hogy kevés magyar folyóirat van, és kevés a magyar olvasóközönség, java részét külföldre kell megírni.
- Talán meséljen valamit a gyerekkoráról.
- Pfffh ... Mit lehet mesélni a gyerekkoráról? Nehéz kérdés. Munkáscsaládból származom. Apám elég keservesen tudta biztosítani, hogy a gimnáziumot egyáltalán elvégezzem. Az egyetemen nem tudott segíteni, ott mindent magam kerestem meg, a jegyzetre, rajzlapra valókat. Még a menzadíjat is. Elég korán elhatároztam, hogy egyetemista leszek. 12 éves korom óta más nem is merült fel bennem.
- Merre élt tanár úr?
- Hogy-hogy merre éltem?
- Budapesti?
- Nem. Vecsésen születtem, és ott is éltem egészen 1960-ig szüleimmél. '60-ban költöztem be feleségemmel egy keservesen megvásárolt lakásba. Azóta is Pesten élek, de édesanyámat minden héten meglátogatom.
- Családdal együtt?
- Hát, a család most már nem jön, csak a feleségem. A gyerekeknek külön programjuk van.
- Tanár úr szokott vizsgáztatni. Hogy érzi, mennyire szigorú?
- Úgy érzem, nem vagyok különösebben az. Egyébként is a vizsgáknak a számonkérő, ellenőrző funkcióját csak az egyik funkciójának tekintem. Szerintem a vizsga egyúttal az anyag megértését is kell, hogy szolgálja a hallgatóságnál. Tehát az utolsó tanítási alkalom az adott tárgyból. Ilyenkor a hallgató nagyon fogékony. Sokkal könnyebben megérti, mint az előadáson, ezért is egy kicsit mindig hosszasan vizsgáztatok. Azt hiszem, már tapasztalták, hogy nálam egy vizsga fél-háromnegyed óra.
- És sokat szokott megbuktatni?
- Nem hinném, hogy 10 %-nál magasabb volna a bukási arány. Ha valakiben egy kis hajlandóságot érzek arra, hogy gondolkodjon, még a tételes tudástól is hajlandó vagyok eltekinteni, ha használja a fejét.
- Köszönöm tanár úr. Talán ennyi.

- Toti -

a nagy buli

Meghívtak a srácok házibulira. Gyakran, mondhatnám rendszeresen szokott ez előfordulni. Üsszejövünk, táncolunk, eszünk, iszunk - versenyt iszunk. Ma már ebben is egyenlők vagyunk mi lányok a fiúkkal - elérjük, sőt gyakran túlszárnyaljuk az ő eredményeiket. Igas, nem kis erőfeszítést kíván ez tőlünk. Barátnőim vért izzadva gyakorolnak otthon, a suliban gyakran csak azt látom, milyen karikás a szemük, milyen fáradtak, majd' kiesnek a padból.

A véleményem a fiúkról egyébként nem túl hízelgő. Nagyképűek, nagyszájúak és iszonyú pletykások. A moráljukkal is sok baj van.

Őszintén szólva, nincs is kedvem elmenni a buliba. Voltaképp, ha elmegyek, csak azért megyek, mert a barátnőim is elmennek. Persze legjobb lesz, ha felhívom őket, hogy ők se menjenek. Nyilván nekik sincs nagy kedvük. Maradjanak a fiúk maguknak, csapjanak kamurit ha akarnak. Pletykáljanak, átkozódjanak a hátunk mögött ahogy nekik jól esik, mi majd tartunk magunkban egy afféle leánybált. Mi is jól kidumáljuk a srácokat, akár táncolhatunk is magunkban, és még a sörívő-képességünket is összemérhetjük, ne vesszen kárba az otthoni áldozatos felkészülés.

Meglehet, a srácok meggorrolnak majd, legkö-

zelebb már el sem hívnak minket, de hát Istennem, nem kell folyton házibuliba járni! Az is lehetőség, olyannyira megharagudnak, hogy másképp is betartanak majd nekünk, tesszem azt, nem adják majd kölcsön a számológépet, a magnójukat, vagy nem adnak kölcsön, ha éppen tőlük kértünk. Na, bumm, valahogy majd csak túléljük, majd jobban osztjuk el egymás közt, amink van, vagy mit tudom én.

Teljesen úgy sem fognak megszakítani velünk minden kapcsolatot, hiszen ők fiúk, mi meg lányok vagyunk, és hát, szóval, érthető... Persze, nekünk sem kellene kenyértörésig vinni a dolgot, hiszen már csak az előbbi ok miatt is - fiúk, meg lányok, ugye... szóval a faj fennmaradása mégiscsak fontosabb, mint a női büszkeségünk...

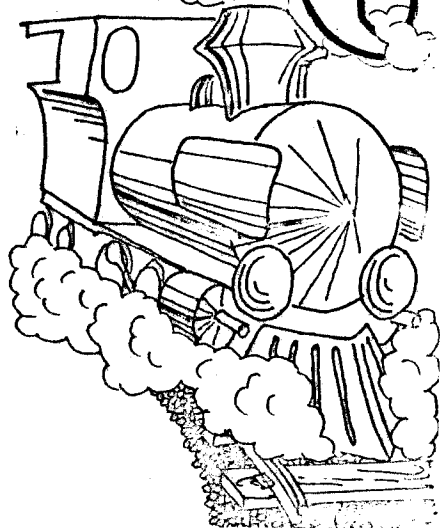
-OKOL-

tudod-e, hogy ...

- ...a Szovjetunió először 1952-ben szerepelt az olimpián
- ...1956-ban az összesített pontversenyben már 125 ponttal előzte meg az Egyesült Államokat a szovjet csapat
- ...1976-ban a szoc. országok 121 aranyérmét szereztek, ebből a SZU és az NDK 89-et
- ...Moszkvában a 203 versenyszámból 163-ban szoc. országok sportolói győztek / SZU: 89 / NDK:47 arany /
- ...az első olimpiát i.e. 776-tól i.sz. 261-ig mindig megrendezték 4 évenként; 1896 óta már három olimpia maradt el

FARADT GŐZHÍR

siklóval a Várba

Néhány hete megkezdődött a „Budai Hegypálya” újjáépítése, melyet a tervek szerint 1986-ban adnak át. Elődje 1870. március 2-án szállított először utasokat. A mai Clark Ádám térről a Szent György térre óránként 960 főt szállított a 22 kilowattos gőzgéppel hajtott szerkezet. A pálya hossza nem egészen 100 m volt, ezen két, lépcsőzetes kialakítású kocsi közlekedett. A Sikló a második világháború során használhatatlanná vált, de a közhiedelemmel ellentétben nem pusztult el! 1948-49-ben bontották le – napjaink közlekedési szakembereinek véleménye szerint egy elhamarkodott és hibás döntés alapján. Az újjáépítésre többször és többféle terv is készült. A mai elképzelések szerint a pálya hossza 110 m lesz, ebből a 24 személyes kocsi 93 métert fogna megtenni. A meghajtó villanymotor 40 kilowattos lesz és a felső állomáson kerül beépítésre. Az óránként tervezett 40 menet 960 utas szállítását teszi lehetővé. A viteldíj még nem ismeretes, de az illetékesek megfogalmazása szerint a Sikló elsősorban idegenforgalmi létesítmény lesz és nem tömegközlekedési eszköz. Az építés beruházója a MKV, tervezője a METRÓBER. A kivitelezés során számítanak társadalmi munkára is, így a következő időszakban valószínűleg karunk hallgatóinak, oktatóinak, dolgozóinak is lesz módjuk közreműködni e különleges közlekedési eszköz újjáépítésében.

KRESZ MÓDOSÍTÁS

Július elsején lép életbe a KRESZ módosítása. A következőkben a Gőzhír műfajába tartozó fontosabb változásokról lesz szó, melyek nagy része a vasúti átjáróval foglalkozik. Így például ismét elhelyezhető a vágányok előtt az „ÁLLJ! Elsőbbségadás kötelező” jelzőtábla, az ún. „andráskereszt” pedig utalhat a két- vagy többvágányú vasúti pályára is. Az átjáróra mint veszélyes helyre, egy új útburkolati jel – szaggatott vonallal körülvárolt, vonalkázott terület, sárga színű – is figyelmeztet. A vasúti átjárót biztosító jelzőberendezésekkel foglalkozó 19.§ új bekezdéssel egészül ki, ez a fénysorompó villogó fehér fényjelzése mellett engedélyezi a továbbhaladást. /Eddig a KRESZ-ben ez nem volt túlzottan körülírva.../

A jelenleg is alkalmazott gyakorlatot „legalizálják az új szabályok, amelyek szerint, ha az útburkolati jel a villamospályára vezet az egyéb járművek forgalmát, akkor azok ott is továbbhajthatnak, illetve a villamospótló autóbuszok a villamospályán is haladhatnak. A tájékoztatást adó jelzőtáblák egyik újdonsága a „Vasútállomás”-ról informáló tábla. Természetesen a KRESZ módosítás többi pontját is érdemes átnézni, segítséget ad ehhez az a kiadvány, amely ún. egységes szerkezetben tartalmazza a régi és az új szabályokat.

GŐZHÍROK

- Hollandiában mesterséges „hepe-hupákat” helyeznek el a közutakon a vasúti átjárók előtt. A gumiból készült korongok kellő sebességkorlátozásra készítetik az autóvezetőket. Mivel a korong és az autó kerekének anyaga megegyezik, nem esik kár sem a járművekben, sem a környezetben.
- Kínában épül a világ leghosszabb vasúti hidja. A tíz kilométernél is hosszabb szerkezet a Sárga folyót hidalja át.

IRODALOM

SAROK

BORIS VIAN

Az irodalom szereti a különcöket. Boris Vian is elsősorban azzal hat, hogy úgy ír, ahogyan csak nagyon kevesen. Személye körül már életében legendák alakultak ki. Foglalkozását / hivatását / nagyon nehéz behatárolni - valamennyi megjelenő könyvének fűl-szövegében felsorolják, hogy volt jazz-trombitás, matematikus, filozófus - divatos kifejezéssel - gondolkodó sanzonszerző, író, költő, drámaíró.

Nálunk javarészt mégis csak a Venyigeszű és plankton c. könyvét olvassák. A közel-múltban kiadták ugyan a Tajtékos napokat is, de olyan elenyésző példányszámban, hogy aznap, amikor a rádióban hirdették, már sehol sem lehetett kapni.

A mai irodalom sarok szemelvényeit ismeretlege ellenére Boris Viantól vesszük, de abból a regényből, amely nálunk kevésbé ismert, de amelyet kritikusai Vian legjobb regényének tartanak. Egyszer, tényleg jó évtizede is már, a belgrádi nyomda munkájában Magyarországon is kapni lehetett.

A Magyar Nemzeti Központi Könyvtárban a katalógus szerint van belőle, de még nem sikerült bent találnom. Azért érdemes megjegyezni a címét: Pekingi ősz.

Athanagorasz ránézett Amadisra, és nevetésre fakadt.

- Vicces ember maga, azzal a vasúttal.

- Mi henne a vicces? - kérdezte bosszankodva Amadis.

- Maga azt hiszi, hogy csak úgy elcsábítja az én munkatársaimat?

- Természetesen - válaszolta Amadis. - A teljesítménynél magasabb prémiumot, szociális előnyöket, üzemi bizottságot, szövetkezetet és kórházi ellátást ígérek nekik.

Athanagorasz szomorúan rásta meg őszülő üstökét. Ennyi gonosztságtól úgy összezavardott, hogy valósággal fálnak ment tőle; Ama-

dis már-már azt hitte, eltűnik benne, ha szabad így kifejeznünk magunkat. Am szemizmainak alkalmazkodási képessége csodát művelt: a régész ismét felbukkant látómezeje parlagon maradt közepén.

- Azt maga nem tudja megtenni - bizonygatta Athanagorasz. - Az emberek nem örültek meg.

- Majd meglátja - válaszolta Amadis.

- Velem ellenszolgálatás nélkül dolgoznak.

- Eggyel több ok rá, hogy sikerüljön.

- Szeretik a régészetet.

- Majd megszeretik a vasútépítést is.

- Végül is, mondja meg, - szegerte neki a kérdést Athanagorasz -, elvégezte maga a Politikai Tudományok Főiskoláját?

- Hogyne.

Athanagorasz néhány pillanatig hallgatásba merült.

- Ennek ellenére is - szólalt meg végül. - Magának már előbb is megvolt rá a hajlama.

A Politikai Tudományok Főiskolája egymagában még nem elégséges magyarázat rá.

- Szóval, azt állítom - folytatta Angel -,

hogy a szép nőt ott kell hagyni, vagy vissza kell neki adni a szabadságát, még mielőtt tönkresilányítanánk. Nekem mindig ez volt az elvem.

- Jó, jó, csak hogy nem mindig törődnek ám bele a szakításba - tűnődött el Petitjean.

- De beletörődnek. Például megegyezéses alapon, hiszen közöttük is vannak, akik megértik, amit az imént magyaráztam önnek, és ilyenképpen az ember leélheti az életét, anélkül, hogy elveszítené őket; vagy pedig úgy, hogy szántszándékkal komisz velük az ember annyira, hogy maguktól faképnél hagyják; de az ilyesmi szomorú dolog, mert nem szabad megfélemezni róla, hogy akkor kell őket elbocsátani, mikor még szeretjük őket.

- Minden bizonnyal erről ismeri fel, hogy a nő még nem ment egészen tönkre?

Arról, hogy még szerelmes belé?

- Igen - helyeselt Angel. - S ezért is megy oly nehezen. Nem maradhatunk tökéletesen hívűsek. Szántszándékkal elhagyjuk őket, sőt, még valaki mást is szerzünk nekik magunk helyett, aztán mikor látjuk, hogy minden rendben van, féltékenyek leszünk.

Egyébként a vak az egyetlen a testi hibáinak között, akit nyugodtan ki lehet gúnyolni, mert nem vesz észre belőle semmit. De éppen ezért senki sem gúnyolja ki.

Összeállította: Koncz István

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

A BME Közlekedésmérnöki Kar KISZ Vezetősége és a Landler Jénő Kollégium Kollégiumi Bizottsága pályázatot hirdet a kar valamennyi, a filmzés iránt érdeklődő hallgatója számára az

A R A N Y K A M E R A

díj elnyerésére. Pályázni egy vagy több 5-15 perces szuper 8-as, a kar életéről, hagyományairól, a diákélet eseményeiről, a kollégium életéről szóló filmmel lehet. A film készülni lehet hangszinkronnal vagy anélkül. A hangszinkron kezettán adható be.

A pályázat beadásának határideje:

1984. október 15.

Az elbírálás után az arra érdemes film költségeit a Kari KISZ Vezetőség megtéríti, arra igényt tart.

Pályázati díjak:

I. díj: 1500 Ft

II. díj: 1000 Ft

III. díj: 500 Ft

A pályaműveket zsűri bírálja!

A film utómunkáihoz /vágás, szinkron/ a technikai feltételeket a kollégium filmköre —megbeszélés alapján— biztosítja.

A forgatás megkezdése előtt a pályázatról részletes információt lehet kapni:

Balogh Istvánnál

Bp. Bartók B. út 17. 65. szoba

apró Ságok

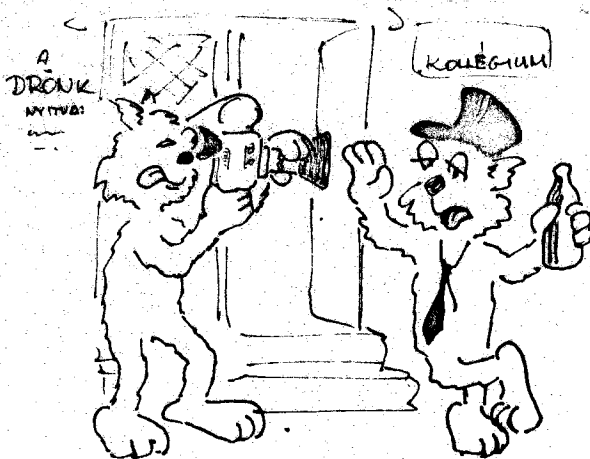
apró Ságok

Már hosszú idő óta begyemben vannak a kollégiumi ágyneműk. Minden két hétben alkalom van bosszankodni, mikor az ágyneműcserénél olyan paplan és párnahuzat kerül hozzám, amely legfeljebb csak arra alkalmas, hogy átmenetileg nyújtson otthont ágyneműmnek. Elszakadtak az összekötő zsinórok, hiányoznak a gombok, és örülhetek, ha a huzat nincs kihasadva. Igen, tudom, menjek vissza, és cseréljem ki.

De nem értem, miért nem lehet a rossz ágyneműket kiszűrni, megjavítani?!

Csütörtök délután fél három. A MAFC pályán már gyülekeznek az esős, hideg időben is mindenre elszánt „focisták”, hogy lejátsszák a kari bajnokság egy mérkőzését. A pálya azonban foglalt volt, bár egy jó hónappal előtte már biztosították erre az időre. Közben persze a helyzet változott, az OTSH kerületi szervének kellett a pálya. Mi egyetemisták nem érdemeltünk meg egy kétforintnyi telefont sem, hogy értesüljünk a dolgokról. Erre mondják azt a közmondást, hogy a pénz beszél ... Mi most a kivert kutyákat képviseljük, akik még megpróbálnak vakkantgatni.

-A-

VÉGE

Te kedves olvasó, aki most utolsó számunkat tartod kezében, köszönjük neked, hogy egy éven át türelemmel viselted újságunkat, kitartottál mellettünk, ezáltal értelmet adva munkánknak. Kívánunk neked minden jót /lásd balesetmentes vizsgaidőszak/, a végzősöknek sikeres diplomázást, államvizsgát, a bukottaknak gyors vigasztalódást /nyári örömeik!/, az oktatóknak pedig vizsgáinktól függetlenül vagy jót vagy semmit.

-szerk-

KIADJA A BME ÉS A KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR KISZ SZERVEZETE

Felelős kiadó: Kiss Péter

Felelős szerkesztő: Zelena Ferenc

Főszerkesztő: Kelemen László

Készítették: Pásztor Csilla, Petykó Csilla, Dallos Györgyi, Komócsin Zoltán, Bagi Gyula, Szűcs Sándor, Nauner Csaba, Tóth János, Szokolay Zsolt, Szemi, Illés Árpád, Komcsák Miklós

Közreműködtek még: Cserno, Kajó, Teőke